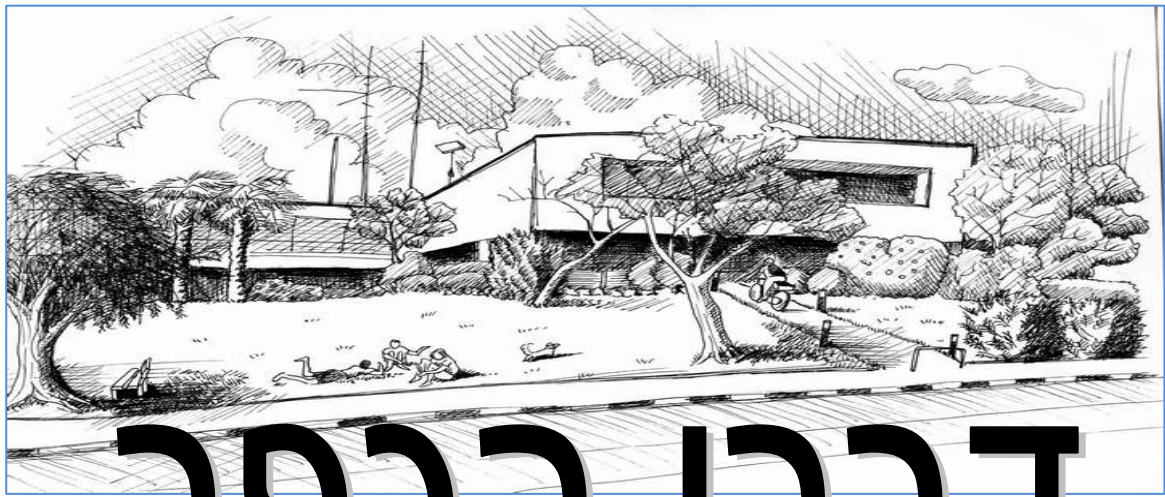

דברי הכפר

התחדשות אחרת

עייפות בלתי מוסברת.
פיק ברכיים לא מובן
צל שרב על כל הדרך,
ואבק לבן.
אבל עודך משווע
לגשמי ברכה,
עוד רחוקה מנוחתך.

אחרי החגים יתחדש הכל.
יתחדשו וישובו ימי החול
האוויר, העפר, המטר והאש
גם אתה,
גם אתה,
תתחדש.

נעמי שמר

גיליון מס' 2175 * כ"ח תשרי תש"ע * 16 באוקטובר 2009

כפר הנשיא * עלון פנימי

SACHLAV@KFAR-HANASSI.ORG.IL

מהעורכת

אז הנה זה הגיע "אחרי החגים..." אותה תקופה מסתורית שאינה מוזכרת במפורש בלוח השנה, אבל כולם מפנים אתכם אליה, וזאת בהחלט הזדמנות להתחלה סתווית חדשה עבור כולנו. "אחרי החגים" הפך למן ביטוי המשמש סוג של תירוץ שנועד להסביר מדוע דוחים תוכניות ומטלות. אם אתם זוכרים את כל מה שהבטיחו לכם שיטופל ויסתדר אחרי החגים, או מה שאתם הבטחתם לעצמכם ולאחרים, אז, קדימה לעבודה ואל תוותרו על הביצועים.

דברי הכפר לובש ופושט צורה כל עלון ותכניו. פינת "כל קורא" פורשת כנפיים, יש מקום גם לתת משוב לספרים המומלצים, ולהמשיך ולהמליץ, אולי גם על סרט, או מקום קסום בו ביקרתם. בעלון הנוכחי, מדור חדש. אבי ר. פותח מדור שבועי בשם "דברי חמור", במשך הזמן אולי גם תבינו מדוע בחר דוקא בשם זה למדור הייחודי הזה. להנאתכם. קראו והגיבו.

נ ו ו ו ו ואני לא יכולה כבר להתאפק ושלא לשאול:

מדוע לא יבוא סוכות פעמיים בשבוע ?

כיפק היי. כיפק היי. כיפק היי היי היי !!!
חג סוכות נסגר בערב שמחת תורה שהכינו עבורנו התושבים, ריקודי העם בהנהגת צילה – שתמיד מקפצים ומרגשים את הלב, הפישפשנטי המסורתי של רג'י בבוקר שלאחרי, שכבר הפך מסורת, אפילו אם הפעם אורגן על ידי מישהו אחר וטיפה אחרת. עוד בנושא, קראו בהמשך. ושוב, כמו תמיד, היה נפלא לחגוג ביחד. להתראות בשנה הבאה.

... אבי אל תשכח איפה אתה מחביא את הכובע טמבל התכול הזה, הוא נראה עליך ממש טוב וחגיגי כזה. ואל תפסיק לרקוד. ריקודי עם עדיין יפים לך, שתדע.

אז שנזכה כולנו להירטב בגשם, נכנס הביתה, ונבשל הרבה דיאטה. ושנתברך בהרבה ימי חול כחגים לשמחה.

שבת שלום. שושנה שרקי.

ימי הולדת

19/10 נור גלבוע (נכדה ר. כהן)
עדי בוסקילה
נטלי קאי בן-נתן
לי טנא

21/10 נמרוד אשכנזי (נכד מ. קנדל)

22/10 יואל כרם

24/10 נעמי פורסטר
דני פורסטר
עמי בן-צבי
שני בוסקילה

מזל - טוב

ימי נישואין

18/10 צפורה ושאל סמברג
מיכל ואיתמר עדר
ג'וני ותום רייפין

22/10 ליאת ועמק יצחקי

24/10 קרן ויובל ג'קסון

נזכור

כט	בתשרי תשס"ד	25.10.03	רינה טנא
א	בחשון תשל"ו	6.10.75	גב' לואי אפרוט
ב	בחשון תשל"ט	5.11.78	גב' אסיה נמנוב
ו	בחשון תשמ"ב	3.11.81	פיליס לטוביץ

פ י ר ר י א ו ק ט ו ב ר

אמצע אוקטובר וחם, עדיין חם CAN U BELIVE IT? סוכות מאחורינו, ולאט לאט חוזרים לשגרה.

- המון תודות לצוות המנצח הקבוע של סוכות: דורית רוזנקרנץ וטרי לפינג, שגם הפעם הצליחו להנעים לנו את החג!
- ולקינוח ה"פישפשנטי". הפעם ירד ה"פישפשנטי" אורגן ע"י קורין שפרונג וירון זאבי – כן, זה מההרחבה. רג'י לקחה פסק זמן הפעם ולשם שינוי לא עשתה כלום!! כן, כולנו בהלם אדיר.
- המון תודות לכל המשתתפים, היוצרים והמוכרים. היה כיף, נעים וטעים. להתראות ב"פישפשנטי" 2010.
- יש שמועה שקטיף האבוקדו החל, אבל בבקשה לא להתנפל על המטעים ותזהרו מדני...
- הנעורים גם הם שתלו ליד המועדון שלהם מטע קטן (לפחות הם נפטרו מהתרנגולות, RIGHT?).
- החלמה מהירה או שלא, תלוי כמה מהר הוא רוצה לחזור לצבא, לטל לינטון שעבר בהצלחה ניתוח ביד אחרי שבר. לפחות הוא נראה טוב ומחייך.
- מעוז וייסבקר סיים לעבוד בקטיף באודם ועומד לטוס לברצלונה לשבוע מנוחה לפני גיוס.
- ינון אגם טס/יטוס לאוסטרליה ולדברי יואב האריס, זה כדי להמשיך את שרשרת הטיסות בין כפר הנשיא לאוסטרליה.
- בשבוע שעבר לירן לינטון ונטע (זאת מהתלתון הבוגר) טסו להודו THEY ARE GOING TO SEE MY FAMILY שמרו כולכם על עצמכם ותהנו וכמובן אל תשכחו לחזור.
- משפחת הרמץ מהמרת בקביעות אם מיקה בדרך לאוסטרליה גם! בינתיים אין תגובה.
- מי שכן חזרה, אמנם לאט לאט, היא יפעת וייסבקר למרפאה, אחרי תקופה לא פשוטה בה היא "זכתה" לחלות ולא נראתה במשך כמה זמן. שמחים לראות אותה מחייכת שוב במרפאה.
- ובחזרה ל"פישפשנטי" – הנעורים שלנו הצליחו בגדול עם הצ'יפס והנקניקיות שהם מכרו. אחרי ההוצאות, הם אספו 955 ש"ח למשק הילדים. אז שתדעו שמשק הילדים מתחדש ובגדול. לדברי הנערים, עכשיו שהבריכה סגורה, אפשר לבוא אחה"צ ולבלות שם עם כל המשפחה, לעשות פיקניק ומדורה. כולם מוזמנים לאסוף שאריות של פירות, ירקות ולחם שהנערים אוספים עבור החיות.
- משק הילדים מאוכלס כיום ע"י:
- 2 חמורים זכרים – עמי החום וביאנקו הלבן (שעבר סרוס לפני שבוע וגם הספיק לעבור "טבילה" בצורת חטיפה ע"י שכנינו בני הדודים).
- 2 סוסים זכרים – נדב הלבן ונחום החום.
- 2 עיזים ננסיות.
- 2 ברכיות (ברווזים).

- 2 ברברים (ברווזים).
- 5 תרנגולות.
- 1 תרנגול ערבי.
- 1 חמוס FERRET בשם יואב.
- ועל כולם שומר כלב שמירה חדש העונה לשם רוקי!
- חלק מהחיות הנ"ל עברו התעללות קשה ושם מנסים לתת לכולם בית חם ואולי אחרון במולדת. אז בואו לבקר ואם אתם יודעים על מישהו שלא רוצה את הפיל / הגמל / הג'ירפה / הנמר שלו, אפשר ליצור קשר עם מיכי קורן והנעורים.
- בשמי ובשם אחרים – כל הכבוד על היוזמה, ולמי שתורם מזמנו ומשקיע במקום – זה נכס לכולנו!

ולסיום:

נגמרו החגים יחד עם עונת הרחצה. זה הזמן לחשוב, לארגן ולהציע מפגשים (מהסוג השלישי) במועדון / בפאב, ערב סרטים, ערב מרקים וכו'... תהנו מהסתיו, אולי נצליח לשכנע את גדי עמית להתחיל שוב טיולי שבת. בינתיים שמרו על הבריאות, החלמה מהירה לכל הסובלים מאיזושהי שפעת. נסיעה טובה לכל הנוסעים. ואם יש לכם משהו לספר, אתם יכולים לספר לתמר וולפין שכותבת את "מה נשמע" בשבוע הבא.

אז שיהיה לכם סופשבוע רגוע, קריר ונעים.

בברכת שבת שלום – שר מק'לוקלין (זוכרים?)

אמא קורין מאחלת לאופיר שמתגייסת ב- 24 לאוקטובר, (מה? כבר?) **גיוס קל ונעים.** אוהבים מאוד – המשפחה.

תודה

אנו מבקשים להודות
לכל האנשים הטובים שטיפלו בז'ק בימי מחלתו
ובעיקר לצוות בית יונתן ולשושנה שרקי
ולכל אלה שתמכו, ניחמו, ביקרו, והביאו מטעמים.

רות אורי נורית ורמי

תודה תודה תודה

לירון והנעורים תודה גדולה על כל הלוגיסטיקה.
לבנות; רננה, נגה, ובת-אל, על העזרה ביצירה.
לדנה אגם על הבצק לפיתות,
לטרי ודורית על העזרה והתמיכה.

לכל הבאים והנהנים תודה.

ונתראה שוב

קורין ורגי

פסטיבל פישפשני

בשבת שעברה, בשמחת תורה, התקיים כמידי שנה פסטיבל פישפשנטי
במתחם האירוח הכפרי. נתבקשתי לסייע בכל הקשור לארגון הלוגיסטי של
האירוע ולשם כך התנדבו, לבקשתי, מספר בני נוער.
אני רוצה להודות מכל הלב לבני הנוער שפניתי אליהם ולאלו שבאו מיוזמתם
הפרטית על מנת לעזור ולסייע ולקחת חלק בהצלחת האירוע.
תודה ל- שי עמר, יניב גלוק, הדס וייסבקר, קייל קסדן, אביר מלינה, שחק
מלינה, מאור ראובנוב, דן הרמץ וגולן רוזנקרנץ. יישר כוח.

תודה ליוסי מלינה על הסיוע בשינוע של ציוד.

תודה לדורית ר. וטרי על שיתוף הפעולה והעזרה.

ירון זאבי

הזמנה פתוחה

רוצים חברה נעימה? מרק חם? אוכל טעים?

מסעדת האירוח שבאירוח הכפרי מזמינה את החברים.

חמישה ימים בשבוע,

אוזן קשבת ופרטים נוספים אצל קורין

ביקור אחד – שלוש התנפלויות!

עברו חמישים שנה.

אז אני פונה לאשתי הנחמדה ומציע לפצות אותה על הסבלנות שלה (50 שנה זאת תקופה רצינית!) ולסדר לה שבוע חופש בעיר הקסומה – ברצלונה, ספרד. חברתי משיבה שלדעתה גם לי מגיע פיצוי כלשהו, וכך נסענו שנינו לברצלונה.

עברו יומיים.

אנחנו נכנסים למטרו כאשר ברנש אחד, קצת מבולבל, פונה אלי ושואל בקול רועם האם זו הרכבת לכיוון hospital? יומיים בלבד בברצלונה וברור שאני כבר מומחה בקווי המטרו.

לא – אני משיב – זה לכיוון "fondo". "לא טוב" הוא פולט ודוחף אותי הצידה על מנת להספיק לצאת לפני סגירת הדלתות. אני מתיישב ואז רואה את הארנק שלי מונח על הרצפה. פתאום, לאחר 50 שנה, אשתי כועסת עלי: "איזה רשלנות לתת לארנק ליפול מהכיס כאשר ברצלונה ידועה כעיר קסומה אבל מלאה עד אפס מקום בכייסים מוכשרים!"

אני בודק את הארנק. ריק מכסף, נעלם. אבל איזו הקלה: "Wifo", החבר שלך איננו רשול כלל, אלא קרבן של כייס מתוחכם!"

1:0 לטובת המאפיה של ברצלונה. ובאותו ערב אכלנו סנדביץ אחד וכוס מיץ בינינו.

עברו 4 ימים.

אנו עומדים במטרו, אבל הפעם הארנק בכיס האחורי שסגור עם כפתור. כך נלמד את הכייסים לקח, בוא נראה אותם מנסים לגנוב מכיס מכופתר! אני נשען על קיר הקרון עם הישבן צמוד מאד לקיר, ומרגיש את הארנק לכוד בינינו.

ברנש אחד רוכן מעלי על מנת להסתכל במפת המטרו שתלויה למעלה, לוחץ עוד יותר חזק כאילו על מנת לראות טוב יותר. פתאום אשתי, שהייתה כל כך לצידי במשך 50 שנה, גוערת בי: "קולין תזוז קצת, הוא רוצה לראות את המפה" אך אני לא אז, והאדון המחפש מתיאש ויורד בתחנה הבאה מאוכזב מאד. אני פונה לג'נט: "אשתי הנחמדה, בטובך, אנא אל תנסי לעזור לכייסים כאן, הם מסתדרים די טוב בכוחות עצמם".

ועכשיו 1:1 עם המאפיה, ובאותו ערב אנו אוכלים ארוחה נהדרת בנמל הישן.

עברו שישה ימים

כאשר נכנסים למטרו משהו דוחף חזק מאד מאחור, על מנת להספיק להיכנס בזמן.

אבל לי כבר יש ניסיון, ומיד אני בודק את כיסי האחורי המכופתר. הארנק נעלם!! אני תופס את הבחור אשר עומד על ידי וצועק: "גנבת לי את הארנק" בקול זועם. כולם מסתכלים עלינו. הוא מצביע לכיוון הרציף: "שם, שם הגנב בורח!"

"לא, לא, אתה לקחת את הארנק שלי" ופתאום בין רגליו צונח הארנק. אני פותח אותו. ריק. "לקחת ממני את הכסף!" המסכן מתפתל ובתחנה הבאה בורח בבושת פנים. ואז אני מקלל אותו בצורה שרק אנגלי גזעי מסוגל – "you are a bad man" אני מטיח בו.
2:1 לטובת התייר הישראלי!

אבל באותו ערב לא אכלנו בכלל – וחיכינו לארוחה במטוס של ארקיע.

ומוסר השכל: כאשר מטיילים בברצלונה – הכי זול לנסוע במונית!!

קולין

מפגש שכנים עם חברי המכירה

ביום ב' ה-12.10 נערך מפגש בין חברי המכירה לבין שכניה, תושבי הסביבה הדירים בקרבתה.
מטרתו של ערב זה היה היכרות מעמיקה כשכנים.
בשעה 8 בערב התכנסו יחדיו חברי המכירה עם השכנים. היה כיבוד קל שכלל קפה, עוגות, סליטים שונים ופיתות...
המפגש החל, כולם ישבו על הדשא מתרגשים אך בעיקר סקרנים.
מתחילים....בסבב קצר כל אחד אומר את שמו ומספר תחביב אהוב אחד.
בהמשך התחלקנו ל-5 קבוצות הכוללות חברי מכירה ושכנים יחד בכל קבוצה.
לכל קבוצה היה מנחה קבוצה שהנחה את השיח. מטרת השיח בקבוצות הייתה היכרות מעמיקה ואינטימית יותר בין השכנים לחברי המכירה.
השאלה המנחה בקבוצות הייתה "מהי שכנות טובה?"
והשכנים התבקשו לומר מה היו מצפים מחברי המכירה.
השיח בקבוצות היה מעניין ונעים. כל אחד מחברי הקבוצה ענה בתורו על השאלה המנחה, ובנוסף הציג עצמו.
לאחר זמן השיח בקבוצות, חזרנו כולנו להתכנסות על הדשא, וחתמנו את המפגש בשירי ארץ ישראל. כל אחד קיבל דף עם מילות השירים, וחבר המכירה, מתן, ניגן בגיטרה.

אנו חברי המכירה,
מודים לכל מי שהשתתף נהנינו מאוד שמחנו לפגוש ולשמוע מכם.

משק ילדים נפתח מחדש

משק הילדים היה סגור כמה שנים ועכשיו אנחנו בתהליך פתיחה מחודשת.
במשק הילדים, נכון להיום :

עמי וביאנקו – 2 חמורים, שניהם מסורסים

נדב ונחום – 2 סוסים: בוגר מסורס, וסייח בן שנה וחצי

ארנבות ושרקנים סה"כ כ - 25

2 עיזים ננסיות

יואב - חמוס זכר

2 ברברים

2 ברכיות

1 תרנגול ערבי

5 תרנגולות "רגילות"

ורוקי - כלב שמירה זאב מעורב בן שנתיים

המקום מטופח ונקי. בימים אלו עוברות הברכות ניקוי והתקנת משאבה לסחרור המים בן הבריכות. קיבלנו אישור מהקיבוץ והתחלנו בעבודות הקמת מערכת תאורה ואספקת חשמל למחסן, לאזור התאים ולמשאבה. וטרינר ביקר בשבוע שעבר – סירס את ביאנקו, ונתן טיפול מונע תולעים לסוסים ולחמורים.

עופרה קטנה נמסרה לנו ע"י שכן מהכפר טובא. דיווח הועבר מיד לפקח הרשות שגם ביקר אותה לאחר כמה ימים והיום, לצערנו, נלקחה לבי"ח לחיות באפק ואנו תיקווה שאם היא לא תושב לטבע – העופרה תוחזר לנו. הארנבות והשרקנים נמצאים בכלוב גדול אשר מאפשר להם המון חופש תנועה וגם לילדים להיכנס וללטף.

בימים הקרובים נקבל עוד 2 ברווזים לבנים, העז הצעירה תוחלף בזכר, ואנחנו בקשר מתמיד עם פינות חי באזור ופתוחים לקבל חיות נוספות בהתאם למקום וליכולות שלנו לטפל ולהאכיל אותם.

כולכם מוזמנים לבקר, להתרשם ובעיקר ליהנות מהמקום. ילדים שלנו שם רוב שעות היום, מטפלים במסירות מדהימה בחיות ובמקום.

יש פינת מדורה לתה על יד גינת התבלינים בכניסה. שולחנות פיקניק מפוזרים בשטח להנאתכם.

בקשה אחת לנו – בשום פנים ואופן אין להכניס כלבים (גם אם הם קשורים ברצועה) לתוך משק הילדים!! אנחנו בתהליך של שחרור עופות המים לברכות ומאד לא היינו רוצים שהחיות יטרפו.

נשמח עם תביאו ירקות או לחם ישן מהבית כדי לתת לחיות – בבקשה אל תיקחו אוכל מהמתבן. האכלת החיות באחריות הילדים והיא נעשית בצורה מבוקרת ומדודה.

אחת מהאפשרויות שלנו לאסוף כסף היא ע"י איסוף בקבוקים ופחיות לפיקדון. הילדים כבר אספו כ 260 ₪. אתם מוזמנים להביא אתכם בקבוקים ופחיות או לידע את הילדים ואנחנו נדאג לאסוף מכם.

בהזדמנות זאת אנחנו מבקשים להודות לבאי פסטיבל השנטיפי – הילדים מכרו צ'יפס ונקניקיות ואספו קרוב ל 1,000 ש"ח !!

נמשיך לעדכן אתכם בנעשה במשק הילדים – בינתיים בואו לראות וליהנות מהמקום.

מיכי קורן

דברי החמור

לפני לא מעט שנים פרסם האמן **דודו גבע ז"ל (1950-2005)** בעמודו השני של עיתון "חדשות" - ז"ל בזכות עצמו שנים רבות - ריבוע קריקטוריסטי יומי שנקרא: "שירת הברווז". הריבוע הופיע מיד לאחר דבר המערכת והרעיון מאחוריו היה להביא התייחסות קומית שתעלה חיוך, בניגוד לרצינות התהומית של מדורי החדשות. מבלי רצון או מחשבה לעמוד בשורה אחת עם אמן גדול ודגול בעיני כמו **דודו גבע ז"ל**, עלה בראשי רעיון לייסד פינה בעלוננו "דברי הכפר", ובה להביא מידי עלון "דברי החמור" שבועי. אפשר יהיה לשלוח אליי כל דבר, סיפור, בדיחה, שיר, איור, ציור, וכו'. אני מבטיח לפרסם עם הקרדיט המתבקש. נקווה לשיתוף פעולה מצידכם, כדי שלא אאלץ למלא את המדור בכוחות עצמי. ראו הוזהרתם... כיריית פתיחה חשבתי שמן הראוי לתת כבוד לבעל החמור הראשון (ואולי יעיד מישהו שלא) בקיבוצנו, הלא הוא **ניתאי קורן**. ובכן:

איך זה להיות בעל החמור הראשון בכפר הנשיא?
נחמד ומוזר בו זמנית, אני כידוע לכולם לא כל כך ותיק בכפר הנשיא, וייתכן שהיו בעלי חמורים עוד לפני...

האם אתה רואה בבעלות על חמור סממן נוסף להפרטה שעוברת התנועה הקיבוצית?

לא, ההיפך הגמור. זה חמור מאוד קיבוצי ושיתופי ששייך לכולם ומאמין בדרך הקיבוצית הישנה (מה לעשות – חמור) (א.ר.).

אני מבין שקראתם לחמור בשם עמי. מהיכן הרעיון לתת לו שם כל כך ציוני?
האמת היא שזה לא בגלל שום ציונות, החמור הזה אימץ את קיבוץ עמיעד והתנחל להם שם באמצע הקיבוץ, והשם **עמי** הוא קיצור של עמיעד שהחברים שם ביקשו כל תקופת ההתנחלות שלו: "**שלח את עמי...**"

האם חמור הוא באמת כל כך טיפש, או שזו רק בעיה של תדמית ורצח אופי?

"**עמי**" מעיד **ניתאי**, "הוא לא טיפש ואפילו די חכם פה ושם, הבעיה הגדולה היא, שהוא עקשן גדול שעושה מה שבראש שלו".

האם אתה עדיין מקלל מי שמרגיז אותך "יא חתיכת חמור!" ?
בעלות על חמור זה דבר אחד, ולקלל ב"חמוריות" זה משהו אחר, ואין סתירה ביניהם. לפחות לא בעיניי...

נשמח אם מידי פעם תעדכן אותנו בחדשות החמור...

ניתאי מיד מרים את הכפפה ומדווח לנו שעמי כבר לא לבד. הוא קיבל חבר חמור העונה לשם **ביאנקו** בגלל צבעו הלבן (האם המשיח בשער...?) (א.ר.) שאפילו כבר סורס לאכזבתו הגדולה (כנראה), אבל ימשיך לנעור בקולי קולות כי

הוא עבר את התהליך בגיל מבוגר מידי וכבר מבין את ההבדל להיות "עם או בלי"...

ועד לפעם הבאה – נקווה שהתגובות לא יהיו חמורות מידי.

אבי רוזנקרנץ

מעשה נ י ס י ם

ברצוני לספר על מעשה נסים שארע לי ולימד אותי לקח.

כולנו עושים הכללות בחיי היום יום, למרות שזה פסול, גם אצלי זה קורה, מפעם לפעם. והנה קרה מקרה שהוכיח לי עד כמה אסור לשפוט לפי דעה קדומה, והדעה שלי על אנשי הכפר השכן גורפת וכוללת מדי.... יש צדיקים גם בסדום.

לפני כשבועיים נסעתי עם פיל גליק למקומות שונים בסביבה: למעבדת השיניים, לקניון בראש פינה ולקניון אגד בחצור, שם ישבנו ושתינו כוס קפה. עדיין נותרו לי מספר קניות בסביבה ונסענו לשם. אמרתי בליבי: איזה יום מוצלח! מלאתי את רוב המשימות הדרושות. והנה, אחרי שבחרתי את הדברים הנחוצים לי ועמדתי לשלם, פתחתי את תיקי להוציא את הארנק, אבל אין ארנק ואין בטיח (זה ביטוי מלפני שנים. היום אומרים "אין ארנק ואין נעליים")! חשכו עיני. בארנק היו כחמש מאות ₪, תעודת הזיהוי שלי, כרטיס האשראי ועוד כמה וכמה מסמכים. רוקנתי את התיק אך מה שאין - אין. נסענו בחזרה לקניון אגד ונכנסתי למזנון בו ישבנו ושתינו קפה. שאלתי את המוכרות והן לא ידעו דבר. המוכרת ראתה עד כמה אני מוטרדת ואמרה לי: אל תדאגי. בערב בעל הבית עובר על מצלמות האבטחה שמכסות את כל המזנון והוא בוודאי יראה אם מישו גנב, או מצא את הארנק. עלי לציין שמאחר וכל זה קרה למחרת החג, הקניון היה מלא במאות מאות חיילים, שישבו צפופים וחיכו להסעה לבסיסיהם. הודיתי על הרצון הטוב אך חשבתי בליבי: ואם יראו חיל מוצא את האבידה – איך יזהו אותו ואיפה ימצאו אותו?

מאחר ונשארתי בלי כסף, פיל הלווה לי את הנחוץ לעניינים הדחופים ביותר. נסענו שוב לקניון ראש פינה ובטלתי את כרטיס האשראי שלי ומשם חזרנו הביתה. התחלתי בסידורים לחידוש תעודת הזיהוי שלי והייתי מודאגת ומוטרדת. לאבד חמש מאות ₪ - לאו מילתא זוטרא היא (ולמי שלא יודע ארמית: זה לא דבר קטן). והנה צלצול טלפון. האם איבדת ארנק שחור? הוא נמצא, עם כרטיס האשראי, הכסף וכל אשר בו!

מעשה ניסים? לא. מעשה ישר והגון של אישה מהכפר השכן, אשר מצאה אותו בחניה בקניון. ואיך הגיעה אלי - זה ממש נס! בארנק לא היו שמי וכתובתי אך היה פנקס טלפונים קטן. האישה הטובה ראתה בתעודת הזיהוי ששמי צפורה והבחינה בשם אבי, פינחס. משום מה חשבה שמדובר בצפורה פינחס. היא טלפנה לאנשים שונים בפנקס הטלפונים הקטן ואיש לא הכיר צפורה פינחס. חלקם אף טרקו לה את הטלפון כי שמעו את המבטא הערבי וחשבו שמישהו עובד עליהם. היא אפילו צלצלה למשרד הפנים בצפת ואף הם לא הכירו שם כזה. למזלי הגיעה לטלפון של לילך, אחיינית, אשר מכירה את המשפחה והבינה שמדובר בצפורה בת פינחס ומכאן באה הישועה.

תאמרו: אז מה? איבדת משהו והוחזר לך, מה הנס הגדול? תשובתי: כמה מאיתנו היו מוצאים חמש מאות ₪ במזומן וטורחים כל כך למצוא את הבעלים? ועוד אישה מהכפר השכן, אם חד הורית לשלושה ילדים קטנים החיה מן היד אל הפה, מובטלת ומחפשת עבודה כל שהיא לפרנס את משפחתה. היא באה אלי והחזירה לי את הארנק וכל אשר בו ואפילו סרבה לקבל חלק מהכסף כאות תודה. לבסוף הסכימה, רק אחרי שהצגתי את זה כ"מתנה לילדים".

עכשיו למדתי שההכללות מסוכנות. בכל סדום יש צדיקים ולא כל אנשי הכפר השכן בלתי אמינים. יש שם מיעוט קטן שמוציא שם רע לכלל. למדתי את הלקח ואשתדל לזכור אותו תמיד.

צפורה

סוכת שלום

מילים: יורם טהרלב

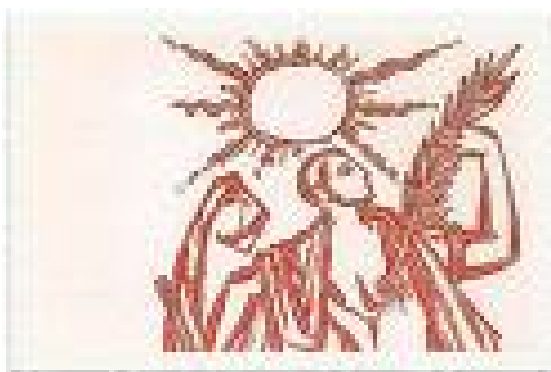
עמוק עמוק אני עוד מבקש לי
סוכת שלום וצל התאנה
אבל כעת אינני מתעקש עוד
אם לא עכשיו - אולי בעוד שנה.

שרק יהיה מה שהיה עד הנה
בין הזמנים המשנים פניהם
שרק אוכל לחוש עוד את האושר
בדברים המובנים מאליהם.

שרק יהיה מה שהיה עד הנה
זה לא הרבה אך זה כמעט הכל
רק שאוכל עוד להתגעגע
אל המחר ולא אל האתמול.

שרק יהיה מה שהיה עד הנה
שיישאר לי פתח לחלום
כשהאהבה חמה עודנה
כילד קט שבעיניו התום.

עמוק עמוק אני עוד מבקש לי
סוכת שלום לנוח בצילה
אך מאמין כי המעט שיש לי
גם הוא הרבה יותר מכל תפילה.

שרק יהיה מה שהיה עד הנה
 זה לא הרבה אך זה כמעט הכל
 רק שאוכל עוד להתגעגע
 אל המחר ולא אל האתמול.

קיבלתי בדואר האלקטרוני כתבה, תחת הכותרת: עיתונאית אמיצה. וקשה לי לא לחלוק אותה איתכם. כתבה אותה העיתונאית פילאר ראולה מברצלונה:

"למה לא רואים מחאות בפריז, לונדון או ברצלונה נגד דיקטטורות אסלאמיות?

למה אין הפגנות נגד העבדות של מיליוני נשים, שחיות ללא כל הגנה מצד החוק?

למה לא מפגינים נגד השימוש בילדי הפצצות? למה אף אחד לא מתרגש מהקורבנות של פיגועי הטרור בישראל? למה לא יוצאים להגנת זכות הקיום וזכות ההגנה של מדינת ישראל? למה מערבים בין ההגנה של הפלסטינאים, עם הצדקה של הטרור הפלסטינאי?

ושאלת המיליון: למה לשמאל האירופאי, ולכל השמאל העולמי, יש אובססיה להלחם נגד שתי הדמוקרטיות בכדור הארץ, ארה"ב וישראל ולא נגד הגרועות שבדיקטטורות? שתי הדמוקרטיות שסבלו מהפיגועים הכי רצחניים בטרור העולמי. והשמאל לא מודאג מכך.

אני קוראת בפורומים של הפלסטינאים האירופאים שכותבים בלהט: "אנו בעד חופש של כל העמים". זה לא נכון! אף פעם לא הדאיג אותם החופש של תושבי סוריה, איראן, תימן, סודן וכו'... ואף פעם לא הדאיג אותם החופש שנלקח מהפלסטינאים שחיים תחת הקיצוניים האסלאמיים של החמאס. רק מדאיג אותם להשתמש בקונספט של החופש הפלסטינאי כנשק נגד החופש הישראלי.

לבסוף, העיתונאות הבינלאומית לא עושה פחות נזק. בנושא הערבי הישראלי הם לא מדווחים, הם רק עושים פרסומת. כאשר מדווחים על ישראל רוב העיתונאים מתעלמים מכל הקודים האתים של העיתונאות וכך, כל פעולת הגנה של ישראל, הופכת לשואה. נכתבו ונאמרו כל כך הרבה דברים מגוחכים שכבר אי אפשר להאשים את ישראל בדברים יותר גרועים.

במקביל, אותה עיתונאות אף פעם לא מדברת על ההתערבות של אירן וסוריה באלימות נגד ישראל, על שטיפת המוח הקיצונית שעושים לילדים. כאשר מדברים על קורבנות, אם הם פלסטינאים - זו טרגדיה ואם הם יהודים, לא מדווחים או בזים להם.

מסקנה: אני לא יהודיה, אני משויכת אידיאולוגית עם השמאל ואני עיתונאית.

למה אני לא אנטי ישראלית, כמו רוב הקולגות שלי?

כי בגלל שאני לא יהודיה, יש לי את האחריות ההיסטורית

להלחם נגד השנאה ליהודים, ובהווה, נגד השנאה למדינתם, ישראל. המלחמה נגד האנטישמיות לא שייכת רק ליהודים, זו חובתם של הלא יהודים. כעיתונאית, אני מחויבת לחתור לאמת, ללא דעות קדומות, שקרים ומניפולאציות. ועל ישראל לא נאמרת האמת. וכשמאלנית, שאוהבת את הקדמה, אני מחויבת להגן על החופש, התרבות, דו הקיום, החינוך של הילדים, ועל העקרונות של עשרת הדיברות שהפכו לעקרונות אוניברסאליים. עקרונות שהאסלאם הפונדמנטליסטי הורס באופן שיטתי. ז"א, כלא יהודיה, עיתונאית ושמאלנית יש לי מחויבות מוסרית משולשת לישראל.

כי אם ישראל הייתה מנוצחת, היו מנוצחים המודרניזם, התרבות והחופש.

המלחמה של ישראל, למרות שהעולם לא רוצה לדעת זאת היא המלחמה של העולם כולו!!!!

נתקבל ע"י פנינה גולן

הפינה הויזואלית

פישפשנתי 2009

דוד אלמן

שבת שלום

Parents Page 09.10.09

Village News:

Can you believe we're already in mid October??? All the holidays are behind us (as is daylight savings time) and we're settling into routine.

Many thanks to Dorit Rosenkrantz & Terry Lapping who once again made Succot holiday so successful.

The finale was "Pishpishanti" which Corinne Sprung organized this year with Yaron Zeevi. A real shocker?! Reggie decided to take time off and didn't do anything! Thanks go to the organisers and all the participants who set up the stalls. Next: Pishpishanti 2010...start planning!

The kids managed to make 955 NIS (after expenses) for the childrens farm upkeep. They say that you can spend the afternoon looking at the animals now that the pool is closed and also collect leftover picnic food to feed the animals.

We have heard that the avocado picking season has begun. Please DO NOT pick on your own without having a word with Danny!

The high schoolers have planted a small 'orchard' near their club room. At least that got rid of the chickens...

Tal Lynton is recuperating from surgery to repair a fracture. He now has time off from the army - so lets wish him a complete recovery and a nice rest from service.

Maoz Weissbecker has finished picking season for Odem (in the Golan) and will fly to Barcelona for a weeks vacation before being drafted.

Yinon Agam is about to fly (has flown?) to Australia. Yoav Harris claims this is meant to keep the KH → Australia line running smoothly.

In the Harmatz family they're laying bets on Mika going to Australia too but she's keeping mum.

Last week Leeron Lynton and Netta (the younger group counselor) flew to India.
Take care kids - it's a big world out there!

Who is back (slowly but surely) is Yifat Weissbecker recuperating from whatever it was that laid her low. We're happy to see her up and around again and smiling at us from her place in the clinic.

Speaking of the childrens farm, they now have:

2 male donkeys - the brown one is called Ami and the white is Bianco (castrated last week and than was 'napped' by our cousins up the hill).

2 male horses - Nadav is the white one and Nahum is the brown one

2 miniature goats, 2 pairs of ducks, 5 chickens, 1 fancy rooster and a ferret named Yoav.

And all of them are guarded by a big dog called Rocky.

Some of these animals were mistreated and we're trying hard to give them a feeling of security. So come along and visit and if you know anyone who has a spare camel or elephant...we'll be only too obliged to give it a home here. Call Miki Koren for info.

I think you'll all join me in encouraging this effort to bring life back to the farm and enrich our environment.

As summer fun is now over, now's the time to organize other close encounters to keep the fun in winter: movie evening? Pub? Maybe we can convince Gadi to start organizing shbbat hikes once again?

Have you had your flu injection? Nows the time to make sure your immune system is functioning, because some form of flu is just around the corner...

If you have any interesting news, please contact one of the reporters and have a very good weekend: hopefully with cooler weather.

Shabbot Shalom

Shar MacLoughlin

**Corrine, and all the family,
wish Ofir an easy adjustment to the army - 24/10.**

Commemorations:

25.10.03	Renee Tenna	בתשרי תשס"ד	כ"ט
06.10.075	Mrs. Lucy Aptroot	בחשון תשל"ו	א'
05.11.78	Mrs. Asia Nemenov	בחשון תשל"ט	ב'
03.11.81	Phyllis Latowitz	בחשון תשמ"ב	ן'

Anniversaries:

18.10	Zipporah & Shaul Samberg Michelle & Itamar Eder Joanie & Tom Raipin
22.10	Liat & Emek Yitzhaki
24.10	Karen & Yuval Jackson

Birthdays:

19.10	Nur Gilboa (R. Cohen g/daughter) Adi Bouskila Natalie Kay Ben-Nothan Lee Tenna	22.10	Joel Kerem
21.10	Nimrod Ashkenazi (M.Kendall g/son)	24.10	Naomi Forster Danny Forster Ami Ben-Zvi Shani Bouskila

Thank to all the people who helped take care of Jacques during the last stages of his illness, most of all to the staff of Beit Yonatan, for all the help, support, condolences and quantities of food.

Ruth Golan, Uri, Nurit and Rami

Thanks to Yaron and the high schoolers for the logistics; to Renana, Noga and Bat-El on their help with creativity stands; to Donna Agam for the pita dough and Dorit & Terry for their support. Pishpishanti wouldn't have been so successful without you!

Corinne & Reggie

On Simchat Torah, last Shabbat, we held the **Pishpishanti Festival** on the B&B lawn. I was asked to help with the logistics and had the help of some of the teenagers.

I would like to thank them, one and all, for being so helpful and doing such a fine job; specifically: Shai Amar, Yaniv Gluck, Hadas Weissbecker, Kyle Kasdan, Abir Molina, Shahak Molina, Maor Reubanov, Dan Harmatz and Golan Rosenkrantz. Keep the faith guys!!

Thanks too to Yossi Molina for help transporting items, and to Dorit Rosenkrantz and Terry Lapping for their efforts and support.

Yaron Zeevi

Open Invitation

Want good company; hot soup or just someone to listen....?

The B&B kitchen is open to you 5 days a week...

For more information, contact Corinne

Pre-Army Group Meeting with Neighbors

On 12/10 there was a meeting between the new group and their near neighbors. This was to facilitate getting to know each other better as neighbors. They all met at 20:00 over pita, salads, coffee and cake. The meeting was held on the lawn by the dormitories and most everyone was curious to see the other side. Everyone stated their names, what they like to do and then divided into 5 mixed groups with facilitators to moderate the acquaintance process that ensued. The leading question was: What constitutes a good neighbor? The members were not shy about stating their expectations from the group. Each group member stated their name before answering the question as they thought fit. We then rejoined the circle and finished the evening with Israeli songs with Matan (Group) on guitar.

It was a pleasure to get to know you and the Group would like to thank all participants.